

Seksuelle overgreb ved børns og unges brug af chatrum

Af psykolog Kuno Sørensen og Katrine Schrøder / Red Barnet

Gennem de sidste år har Red Barnet fulgt nogle af sagerne i Danmark, hvor børn er blevet seksuelt udnyttet efter kontakter skabt via chatrum. Desuden har Red Barnet fulgt med i den internationale forskning på dette område. Det vækker ofte undren, at en del børn og unge tilsyneladende accepterer at mødes med voksne mennesker, som har til hensigt at udnytte dem seksuelt. Internationalt har begrebet *grooming* fået stor betydning for forståelsen af, hvorfor børn og unge ofte går så langt i deres kontakter og ofte indvilger i at mødes med den voksne, som uden brug af fysisk vold kan udnytte barnet eller den unge seksuelt.

Denne artikel vil gennemgå begrebet grooming i relation til chatrum, og dermed beskrive den proces, som krænkeren benytter sig af til at skabe tillid, forføre, manipulere, lyve og true med henblik på at få ofret til at medvirke i seksuelle aktiviteter på krænkerens præmisser. På denne baggrund vil artiklen derefter diskutere retspraksis i Danmark ud fra en konkret sag om seksuelle overgreb i forbindelse med kontakter i chatrum, hvor krænkeren ved hjælp af groomingprocessen har formået at opbygge et tillidsforhold til ofrene inden de seksuelle overgreb. Artiklen vil afslutningsvis problematisere om den seksuelle lavalder bliver gradbøjet, fordi der ikke er et tilstrækkeligt kendskab til konsekvenserne af en grooming-proces.

Grooming processen

Red Barnet har siden 2001 samarbejdet med Det Kriminalpræventive Råd om hjemmesiden www.sikkerchat.dk. Hjemmesidens primære formål er at informere om risikoen for, at børn og unge gennem onlinekontakter som chatrum, mobiltelefoner og lignende kan risikere seksuelle overgreb. Baggrunden for oplysningskampagnen om sikker chat var, at der allerede på det tidspunkt var sager i Danmark, hvor børn var blevet seksuelt udnyttet efter mødet med en person, de havde lært at kende via chatrum, og trods oplysninger om emnet, sker det stadig at børn og unge udsættes for overgreb.

Den amerikanske forsker David Finkelhor beskrev allerede i 1984 forudsætninger, som skulle være opfyldt for, at en krænker kan nå så langt som til at uforstyrret at udføre såvel psykiske som fysiske overgreb på et eller flere børn (Finkelhor 1984). Krænkeren må dels overvinde indre forhindringer, men krænkeren må også bearbejde sine omgivelser og barnet. Krænkeren må have arbejdsro til at skabe og vedligeholde kontakten til barnet, samt få barnet til at medvirke og tie stille om det, der finder sted.

På engelsk anvendes begrebet grooming om den proces, hvori krænkeren bearbejder, overtaler, forfører og manipulerer et barn eller en ung til at medvirke i seksuelle aktiviteter på den voksnes præmisser. Grooming processen kan anvendes i alle menneskelige relationer med henblik på at manipulere med et menneske for egen vindings skyld, men vores fokus i artiklen vil være på børn og unge. Dels børn under den seksuelle lavalder, som ifølge straffeloven har brug for særlig beskyttelse, dels på

aldersgruppen 15-17 år, som ifølge FN's Børnekonvention defineres som børn, og derfor har krav på særlig beskyttelse også. Vi vælger det meste af tiden at bruge fællesbetegnelsen børn, om den målgruppe vi beskæftiger os med.

Som det vil fremgå dækker ordet grooming over flere aktiviteter, og der findes ikke ét tilsvarende ord på dansk, der dækker denne mangfoldighed. Derfor benytter vi den engelske betegnelse grooming i denne artikel.

Grooming-processen begynder allerede første gang, krænkeren får kontakt med det potentielle offer, barnet eller den unge. Krænkeren vil typisk have kontakt med flere børn på en gang, for på den måde, at udvælge de svageste – dem der er lettest at manipulere ind i et spindelvæv af løgne, tjenester og falsk omsorg, så det senere vil være muligt – uden fysisk vold eller tvang – at forgribe sig på barnet seksuelt.

Den manipulation der finder sted kan være svær at identificere, for der er tale om en ofte lang og skjult proces, hvor krænkeren bearbejder offeret. I en artikel af Rachell O'Connell, om forskellige former for IT-relaterede seksuelle udnyttelser af børn, (O'Connell 2003) skildres grooming, som en del af den chatmåde, der forekommer på nettet. Det fremhæves her, at grooming er en proces, der i høj grad kan udvikle sig i de særlige sociale mødesteder, som chatrum udgør, og som er gjort tilgængelige i kraft af den nye teknologi. Det er blevet lettere for voksne med seksuelle interesser i børn og unge at få kontakt med disse og ubemærket og anonymt skabe relationer til børn og unge, for efterfølgende uden forældres og myndigheders viden at mødes fysisk med barnet og misbruge dette seksuelt. Der er tale om en lang og omfattende proces, som kan være svær at identificere, hvis ikke man har øje for de små, men betydningsfulde detaljer, som indikerer, at der er tale om, at en grooming-proces har fundet eller finder sted. For at fagfolk kan genkende og blive bevidste om hvad denne yderste komplekse proces grooming indeholder, vil vi i det følgende gennemgå den mere detaljeret ud fra O'Connells artikel.

Udvælgelse af offeret

Forud for den egentlige grooming-proces, udvælger krænkeren nøje det pågældende barn eller børnene, ofret eller ofrene. Når krænkeren gerne vil skabe kontakt til et barn/en ung i et chatrum, er der forskellige fremgangsmåder, som denne benytter sig af.

Nogen kränkere opstiller en profil af dem selv i chatrummet. En profil på en chathjemmeside kan sammenlignes med en egen "minihjemmeside", hvor den pågældende person kan oplyse navn, alder samt yderligere stikord, som personen gerne vil fremhæve i forhold til sin egen person. Profilen og dens oplysninger er helt eller delvist tilgængelig for brugerne i det pågældende chatrum. Ofte vælger kränkere at være ærlige vedrørende sit køn samt alder, men det hænder at kränkere ikke er ærlige om disse forhold, idet de f.eks. udgiver sig for at være et bestemt barn i en given alder, for derved at tiltrække et barn i samme alder og af samme eller af modsatte køn. Når den pågældende voksne har opstillet en profil, går det blot ud for denne person at vente på, at et barn responderer. Idet et barn responderer, vurderer krænkeren hvorledes det pågældende barn responderer på enkelte undersøgende

spørgsmål, som krænkeren stiller barnet. Ud fra svarene vælger krænkeren enten at slutte samtalen eller fortsætte, afhængig af hvor medgørlig barnet umiddelbart virker.

En anden mere aktiv fremgangsmåde, som krænkeren også benytter sig af, går ud på at krænkeren i en periode overvåger et givent chatrum. Han følger med i hvilke børn der deltager og hvad de er optaget af. Herefter udvælger han så på et tidspunkt hvilket barn han vil forsøge at skabe kontakt til. Hvilke børn og unge der specielt er i risikozonen for at blive groomet, vil blive behandlet senere i artiklen.

Opbygning af relationer og venskaber

I grooming-processen indgår flere faser, som i de fleste tilfælde kronologisk afløser eller supplerer hinanden. Efter at et givent barn er blevet nøje udvalgt af den pågældende voksne, forekommer *venskabsfasen*, som er den fase, hvor krænkeren lærer det pågældende barn at kende. Hvor længe denne fase strækker sig, afhænger af flere forhold, så som hvor hyppig kontakten er, og hvor skeptisk barnet er overfor kontakten. Det er ofte i denne fase, at den voksne forsøger, at få barnet til at sende et billede af sig selv, først og fremmest for at sikre sig, at det barn, krænkeren har kontakt med, virkelig er et barn og et af den slags, den pågældende voksne har en forkærlighed for. Hvis den voksne lever i nærheden af det pågældende barn, kan billedet ligeledes benyttes til, at en identifikation af det reelle barn kan finde sted i den virkelige verden.

Den fase, hvor relationen etableres mellem det pågældende barn og den voksne, er en fase, der blot bygger videre på venskabsfasen. Der er tale om *den relations skabende fase*, hvor krænkeren ofte begynder at engagere sig i barnet, ved at vise interesse for og spørge ind til de ting, der berører barnet i dets daglige liv. Denne strategi ses ofte hos de voksne, der ønsker at fastholde kontakten med barnet, og barnet begynder at skabe en illusion om, at den voksne er barnets bedste ven.

Sideløbende med denne fase forsøger krænkeren at få svar på specifikke spørgsmål, hvormed krænkeren kan vurdere risikoen for at blive opdaget. Der er tale om at relationen nu også bevæger sig i *risikovurderings-fasen*, som referer til den del af dialogen, hvor krænkeren spørger ind til hvilken lokalitet den computer er, som barnet benytter, samt hvem der ellers benytter den. Med denne form for information er det muligt for krænkeren at vurdere, hvad risikoen er for at blive opdaget af andre personer.

Når krænkeren har kunnet foretage en vurdering af risikoen i forhold til at fortsætte kontakten med barnet, bevæger processen sig ofte videre til *den eneste ene fase*. I denne fase bliver tempoet for processen ofte sat betydeligt op. Krænkeren benytter sig af vendinger såsom: "Du kan tale med mig om alt!" og "Jeg forstår virkelig, hvor slemt du har det!" På baggrund af den mere intense måde, der nu bliver kommunikeret på, og ud fra hvad krænkeren giver udtryk for, udvikles der i relationen en større og større følelse af samhørighed og gensidighed. En gensidighed, der forudsætter og bevirker, at det de to personer har sammen må forblive hemmeligt for ikke at gå i stykker. Følelsen af og tanken om tillid bliver ofte introduceret ved, at den voksne spørger til, hvor meget barnet stoler på ham. Her reagerer børn ofte på denne taktik ved at sige, at de stoler ubetinget på personen. Når den gensidige relation er

etableret, og barnet giver udtryk for at stole på den voksne, fortsætter kontakter ind i det, der kan benævnes som *den seksuelle fase*, som omhandler emner af mere intim og seksuel karakter.

Den seksuelle fase

Indtil nu har krænkeren taktisk arbejdet på, at relationen fremstår yderst positiv for barnet og dette i kraft af den omsorg krænkeren har vist samt den gensidige tillid og det unikke, der gennemsyrrer forholdet. Når relationen indtræder i *den seksuelle fase* vil krænkeren langsomt begynde at kræve ydelser fra barnet.

Krænkeren vil i starten ofte gå langsomt frem, for at barnet ikke bakker ud. Krænkeren vil begynde at stille spørgsmål, der meget direkte berører seksuelle emner, emner som barnet ofte ikke er bekendt med at tale om. På trods af det ukendte emne, som samtalen drejer sig om og det at barnets grænser presses, så vil barnet ofte opleve det som ufarligt, fordi barnet indtil nu blot har positive erfaringer med relationen. Barnet kan dog have svært ved at navigere i denne situation, da det ikke er vant til at tale om disse emner. Krænkeren vil samtidig også løbende minde barnet om det positive de har sammen, hvad der yderligere vil understøtte barnets oplevelse af det positive forhold.

Udover at det seksuelle samtaleemne vil fylde meget på nuværende tidspunkt, vil krænkeren yderligere bearbejde barnet til senere at deltage seksuelle aktiviteter. Dette blandt andet ved at præsentere barnet for pornografisk og erotisk materiale med børn, for derved at bearbejde barnets modstand mod de seksuelle emner og aktiviteter. Den voksne benytter denne udveksling af billedmateriale til at rykke ved barnets grænser, og idet barnet gengælder med noget nyt materiale vil den voksne have noget på barnet. Ved at den voksne dermed løbende kan minde barnet om, at det selv har deltaget i udvekslingen, vil den voksne kunne fastholde og kontrollere barnet i relationen, for i sidste ende at kunne have seksuelt samvær med barnet.

Udover at den voksne kan opleve en tilfredsstillelse, når han på et tidspunkt har seksuelt samvær med barnet, så kan den voksne også opnå en tilfredsstillelse i denne fase, fordi han kan udleve en fantasi med hjælp fra barnet. I nogle tilfælde anvendes f.eks. webcam til denne udveksling af billeder, og hvor barnet opfordres til at vise frække positurer eller andet, som kan stimulere krænkerens fantasier.

Begrænsning af risikoen

For at begrænse risikoen for afsløring benytter den voksne sig, udover de skitserede værktøjer og handlemåder, også af et sæt handlinger eller ritualer, der skal begrænse risikoen for afsløring.

Den voksne benytter sig af bestemte fraser, hvormed barnet gøres opmærksom på, at den relation de to har over nettet er deres hemmelighed og at den voksne elsker barnet. Disse fraser ses ofte etableret i grooming processens sene stadier og bliver over tid brugt på en rituel måde. Hensigten med at præsentere fraserne rituelt samt krydre disse med det specifikke indhold, er at fastholde relationen samt sikre, at barnet ikke "sladrer". Disse fraser benyttes i processens sene stadier, hvor krænkeren hyppigt presser barnet til at overskride dets egne grænser. På dette stadie er det yderst vigtigt for krænkeren, at

kunne referere til den positive relation, der forekom i processens tidlige faser, hvor den voksne gav barnet meget omsorg og støtte. Dermed undgå krænkeren, at barnet bakker ud af de yderst grænseoverskridende aktiviteter, det tager del i. Når barnet først har accepteret en mindre grænseoverskridende aktivitet, kan den voksne nu lettere presse barnet, til at deltage i yderligere aktiviteter ved at henvise til fraserne samt huske barnet på, hvad barnet allerede nu har accepteret at deltage i.

Den ovenfor beskrevne grooming proces begynder som regel i et chatrum. Men kontakten bliver som regel efter nogen tid vedligeholdt og udbygget gennem alle de øvrige elektroniske kommunikationsmidler barnet har til rådighed, så som Messenger chatprogram, e-mails og mobiltelefoner (samtaler, sms og billedbeskeder). Disse elektroniske hjælpemidler er karakteriseret ved at tilhøre barnets eller den unges privatssfære, og det kan derfor være vanskeligt for andre at følge med i den sociale kontakt bliver bygget op.

Børn og unges chatvaner og -kompetencer

Udviklingen af internettet og de kommunikationsmuligheder dette har skabt, har fået en stor betydning for børns og unges sociale liv og kontaktformer. (Medierådet 2003, Børnerådet m.fl. 2003, O'Connell) Via chatten er det muligt for børn og unge at skabe relationer med andre børn og unge, og de fleste undersøgelser peger på, at børn og unge oplever at internettet er en vigtig og positiv del af deres liv. Mange børn og unge benytter i deres dagligdag de åbne chatrum via hjemmesider (Arto, Skum, Netstationen, Habbohotel m.fl), såvel som de lukkede chatkanaler som f.eks. Messenger, fordi det er steder, hvor de kan vedligeholde og udvikle deres sociale kontakter. Det er via de åbne chatrum at børn og unge kan skabe nye bekendtskaber. Bekendtskaber der kan føre positive oplevelser med sig, men i værste fald også meget negative oplevelser. Hvad der i denne forbindelse er væsentligt at undersøge er, hvordan børn og unges chatkompetencer er og hvilke forhold der eventuelt bør sættes ind overfor.

Ud fra en norsk undersøgelse (Redd Barna 2004) fremgår det, at flere unge gennemgående har gode færdigheder og viden i forbindelse med internetbrug, men at der dog er enkelte huller i deres *viden*. Dette viser sig blandt andet ved, at børn og unge ikke er bevidste om, at de billeder, de lægger ud på nettet kan misbruges af andre personer. Der bliver i undersøgelsen også peget på, at børn og unge tydeligvis mangler *en kritisk holdning* til dem, de møder på nettet. På den anden side er børn og unge dog bevidste om, at hvis de aftaler, at mødes med en person, de har chattet med over nettet, så bør det være på et offentligt sted.

Hvad der yderligere indkredsnes med undersøgelsen er, at det specielt er én gruppe unge som er særligt inkonsekvente i deres internet-brug og direkte søger at skabe kontakter med fremmede via nettet og ofte ender med at møde den eller de pågældende personer fysisk. Anden udenlandsk forskning understøtter ligeledes dette.

Udsatte børn og unge

I en amerikansk artikel fremgår det, at denne tilbøjelighed til mere ukritisk at søge relationer over nettet specielt er fremtrædende blandt børn og unge, der har mange konflikter med deres forældre og næsten ikke kommunikerer med forældrene og/eller børn samt blandt unge med tendens til at have psykiske lidelser, såsom depression (Wolak m.fl. 2003). I denne forbindelse kan chat ses som et positivt redskab for disse unge til at udvikle sig socialt og finde støtte og omsorg i de relationer, de kan etablere via chat, men hvad der dog samtidig må problematiseres er, at disse marginaliserede unge ofte er dem, der er mest udsatte i forhold til at blive offer for seksuelt samt psykisk overgreb. Disse børn og unge bruger meget tid i med at chatte og er tilbøjelige til at være yderst tillidsfulde overfor de personer, de møder over nettet. De skaber idealiserende fantasier om de mennesker, de får kontakt med, og fantasierne har til formål at opfylde deres mest positive drømme. Denne gruppe af børn og unge er nemme at manipulere med, da disse unge ofte higer efter den anerkendelse og kontakt, som de kan finde i netvenskaberne. Der er tale om børn og unge, som i høj grad mangler *den kritiske holdning*, som er yderst væsentlig for at kunne tale om gode chat kompetencer. Det, at de ikke formår at stille sig kritisk overfor de personer, de møder over nettet, gør dem lette at bearbejde for en person, som vil udnytte dem. De svageste børn og unge bliver manipuleret ind i et spindelvæv af løgne, tjenester og falsk omsorg, så det senere uden fysisk vold eller tvang vil være muligt at forgribe sig på barnet/den unge.

Forskningen viser også, at det specielt er unge i 13 – 15 års alderen, flest piger, der bliver draget af muligheden for at skabe relationer over nettet. Mange af dem er fuldt ud bevidste om, at de har kontakt med en voksen mand, og der har typisk også været ført samtaler om seksuelle emner inden de mødes. Mange af pigerne oplever, at de bliver forelsket i den voksne mand. Deres forestilling om hvordan manden ser ud er tit idealiseret, men på trods af dette fortsætter deres positive følelser for manden også når han hans hensigter bliver afsløret, og hans udseende og livsform ikke lever op til de forestillinger, der blev bygget op før det fysiske møde.

Dansk retspraksis

I Danmark har vi også kendskab til flere sager, hvor voksne har skabt kontakt til børn eller unge gennem chatrum med det formål at udnytte dem seksuelt. En af disse sager påkalder sig særlig opmærksomhed, fordi den 26-årige mand havde kontakt med mere end 30 piger i alderen 12 – 15 år, og flere af forholdene kørte parallelt. Det var ikke alle piger, han mødtes med fysisk, og han blev i 2004 ved retten i Helsingør dømt for seksuelt misbrug af fem af pigerne i alderen 12 – 13 år. Sagen er blandt andet omtalt som julemandsagen idet et af de chatnavne han anvendte var ”Julemanden”.

Manden lagde stor energi i at lære dem at kende, når han først havde fået kontakt med dem i chatrum. For eksempel over telefonen, hvor han ihærdigt ringede dem op og talte med dem i flere timer. Pigerne følte, at den 26-årige gav utrolig meget, fordi han var så interesseret i dem og deres daglige gøremål og problemer. Flere af pigerne involverede sig følelsesmæssigt i manden og udviklede tætte venskaber med ham. Efter en længere systematisk bearbejdning af pigerne kunne han, uden brug af fysisk vold eller tvang, overtale dem til at mødes med ham og i den forbindelse have seksuelt samvær med fem af

pigerne. Med tre af pigerne var der tale om et enkeltstående forhold mens der med to af pigerne var tale om forhold, der varede 3 – 4 måneder og foregik samtidigt. Det seksuelle samvær foregik dels i hans firmavarebil på forskellige p-pladser, dels på vandrehjem, lejede hytter samt i ofrenes hjem.

Der var ikke tale om, at denne mand blot tilfældigt har stiftet bekendtskab med de pågældende piger og dermed forelsket sig, men derimod, at den pågældende mand systematisk og med stor tålmodighed via nettet skabte kontakt og opbyggede venskaber med piger, primært under den seksuelle lavalder. Han bearbejdede eller groomede de pågældende piger ved at vise dem opmærksomhed samt omsorg. På trods af, at der var tale om, at alle fem piger var under den seksuelle lavalder, blev der i domsafsigelsen lagt vægt på det faktum, at de seksuelle overgreb var foregået uden vold eller tvang, samt at der i de to tilfælde var tale om kærestelignede forhold.

Det er bemærkelsesværdigt, hvorledes den 26-årig har forsøgt, og i forhold til nogle af dem, formået at groome pigerne i en sådan grad, at fem af dem ”frivilligt” har seksuelt samvær med manden, idet de har troet, at det var et ægte, gensidigt og ligeværdigt venskab. Udover det problematiske ved de psykiske mén, som de pågældende piger pådrages ved de seksuelle overgreb, så er det yderligere problematisk, at pigerne med denne domsafsigelse pålægges en del af ansvaret, idet de har forelsket sig i den 26-årige mand. I kraft af dommernes angiveligt manglende kendskab til grooming, mildnes den 26-åriges dom og pigerne fremstår som medansvarlige.

Et dybere kendskab til hele grooming-processen ville formentligt have givet retsvæsenet en større forståelse for, at det, der udefra kan virke som et egentligt kæresteforhold, i virkeligheden handler om en ulige og udnyttede relation mellem et barn og en voksen. En seksuel udnyttelse af barnet på den voksnes præmisser. En situation, hvor virkelighedsopfattelsen er blevet så skævvredet, at ansvarsfordelingen bliver fordrejet. Hvor en manipulation af barnet fører til, at barnet opfatter sig selv for mere ”galt på den” og ansvarlig, end hun anser den voksne for at være.

§ 222 fastslår, at ”Den, som har samleje med et barn under 15 år, straffes med fængsel indtil 8 år”.

Manden blev ved byretten idømt fængsel i 1 år og 3 måneder, mens den ankede dom ved Landsretten blev ændret til 1 år og 6 måneder. Ved Landsretten blev han desuden fradømt retten til at børn under 18 år må tage ophold i hans bolig eller at han opholder sig i hjem, hvor der er børn under 18 år, fordi man til forskel fra byretten, mente at ”de ligeartede forhold” kunne begrunde at han skulle have pålæg om at holde sig væk fra mindreårige.

Det blev i domsafsigelsen fremhævet, at der under de seksuelle overgreb ikke blev anvendt fysisk vold eller tvang. Ifølge straffeloven er det en skærpende omstændighed, hvis gerningsmanden har ”forskaffet sig samlejet ved tvang eller fremsættelse af trusler” (straffeloven § 222) og strafferammen stiger i disse tilfælde til 12 år. Er der så ikke mulighed for at tage højde for den manipulation, der ligger bag det seksuelle misbrug? Jo, i § 223, der handler om seksuel udnyttelse af børn under 18 år, man er betroet som stedforældre, plejeforældre eller underviser, er indsat et stk. 2: Med samme straf anses den, som

under *groft misbrug af en på alder og erfaring beroende overlegenhed* forfører en person under 18 år til samleje (vores fremhævelse).

Med denne formulering i straffeloven er der således taget højde for, at børn og unge under 18 år er mere sårbare og lettere at udnytte. Denne vigtige beskyttelse af børn og unge sker uden samtidig at gøre reelle gensidige og ligeværdige kæresteforhold mellem eksempelvis en 16-årig og en 26-årig strafbar. Med andre ord beskytter bestemmelsen alene børn og unge, der f.eks. via grooming forføres af voksne til seksuel udnyttelse. Det er derfor i forhold til den konkrete ”Julemandssag” en essentiel bestemmelse, der desværre ikke blev anvendt i denne konkrete sag.

Konklusioner

Ved denne gennemgang af grooming processen har vi lagt vægt på, at der er tale om en proces, hvori krænkeren kan manipulere børn, i en sådan grad, at det ofte ender med, at krænkeren uden brug af fysisk vold eller tvang vil kunne forgribe sig på barnet seksuelt. Hvad enten den voksne møder barnet over nettet eller ”i levende live”, vil den voksne hurtigt kunne spore sig ind på, hvor barnets svage punkter er, hvad enten det handler om, at barnet har det dårligt hjemme, mangler voksenkontakt eller lignende. Herefter vil krænkeren ofte tålmodigt lytte til og vise barnet omsorg, med den hensigt, at barnet skal opnå en følelse af samhørighed med og fortrolighed til den pågældende voksne.

Det er helt centralt at fagpersoner, der skal handle i forhold til denne type af sager, har indsigt i grooming processerne. Ellers vil ofrenes handlinger fremstå som enten uforståelige eller som ønskede eller bevidst valg hos barnet eller den unge. Uden kendskab til grooming processerne vil man i retssystemet ikke få øje på, at den voksnes kontakt med børnene er sket ”under *groft misbrug af en på alder og erfaring beroende overlegenhed*” og strafudmålingen kommer derfor ikke til at afspejle dette.

I den konkrete sag, kan der jo ikke være i tvivl om den målrettede hensigt med at ville have seksuel kontakt med piger under den seksuelle lavalder. Men angiveligt fordi krænkerens strategier ikke bliver gennemskuet, ender det med, at han især ved byretten slipper med en mildere straf.

Litteraturliste:

Bergerud, C, Hassel (2004) – Chattevenner er ikke som andre venner – Redd Barna, Norge

Børnerådet, Red Barnet & Det Kriminalpræventive Råd (2003): *Chat: En del af børns virkelighed*. Børnerådet

Finkelhor, D (1984): *Child Sexual Abuse, New Research and theory*. Free Press, New York

Medierådet (2003): *SAFT – børneundersøgelsen*. Medierådet for Børn og Unge

O'Connell, R (2004): *Emerging trends amongst Primary School Children 's use of the internet*. Cyberspace Research Unit, University of Central Lancashire

O'Connell, R (2003) *A Typology of child cybersexexploitation and online grooming practices*. Cyberspace Research Unit, University of Central Lancashire

Wolak, J, Finkelhor, D & Mitchell, K (2003): *Escaping or connecting? Characteristics of youth who form close online relationships*. Journal of Adolescence 26, Academic Press

----- 0 -----

Kuno Sørensen er psykolog ansat i Red Barnet. Siden 2001 har han arbejdet med området seksuelle overgreb på børn, med særlig fokus på IT-relaterede overgreb, herunder anmeldelser af børnepornografiske billeder på internettet og oplysningskampagnen sikker chat. Desuden udgivet bogen "Fra kigger til krænker? Om IT-relaterede seksuelle overgreb på børn" Red Barnet 2006.

Katrine Schrøder arbejder som frivillig for Red Barnet.